

Sygn. akt I C 1311/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2017 roku

Sąd Rejonowy w Wieluniu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Kościarz

Protokolant: sekretarka D. S.

po rozpoznaniu w dniu 29 listopada 2017 roku w Wieluniu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko S. S.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej S. S. na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 362,70 zł (trzysta sześćdziesiąt dwa złote 70/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 11 czerwca 2016 roku do dnia zapłaty,

2. zasądza od pozwanej S. S. na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 61,76 zł (sześćdziesiąt jeden złotych 76/100) tytułem zwrotu kosztów procesu

Sygn. akt I C 1311/17

UZASADNIENIE

W dniu 11 kwietnia 2017 roku powód (...) S.A. z siedzibą w W. (dalej: (...) S.A.), działający przez pełnomocnika, złożył do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zapłatę kwoty 362,70 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 11 czerwca 2016 roku do dnia zapłaty przeciwko pozwanej S. S. z tytułu nieuiszczonej składki ubezpieczenia (...), żądając ponadto zwrotu kosztów postępowania sądowego (pozew k. 2-3).

W dniu 25 lipca 2017 roku, w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 622728/17, wydany został przeciwko pozwanej nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, uwzględniający powództwo w całości (nakaz zapłaty k. 4v).

W dniu 11 sierpnia 2017 roku, pozwana S. S. złożyła sprzeciw od nakazu zapłaty wydanego przez referendarza sądowego w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny w sprawie o sygnaturze akt VI Nc-e 622728/17 i kwestionując wysokość rozliczeń powoda wynikających z przedstawionego dokumentu, wystąpiła o oddalenie powództwa (sprzeciw od nakazu zapłaty k. 6).

Postanowieniem referendarza sądowego w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny z dnia 08 września 2017 roku, wydanym w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 622728/17, wobec skutecznego wniesienia sprzeciwu, przekazano sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Wieluniu, czyli sądowi właściwości ogólnej pozwanej (postanowienie k. 8).

Zarządzeniem z dnia 20 października 2017 roku, stosownie do treści art. 505³⁷ § 1 k.p.c., powód został wezwany do usunięcia braków formalnych pozwu oraz jego uzupełnienia, w terminie dwutygodniowym od daty doręczenia

wezwania, poprzez złożenie załączników do pozwu, dokumentów, z których będzie wynikać umocowanie do działania oraz poprzez dołączenie pełnomocnictwa pod rygorem umorzenia postępowania (zarządzenie k. 1).

W określonym terminie, w dniu 08 listopada 2017 roku (data stempla pocztowego), powód złożył pismo wraz z załącznikami, stosownie do wezwania Sądu (pismo z dnia 08.11.2017r. z załącznikami k. 12-21).

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

Pozwana S. S. zawarła z powodem (...) S.A. umowę ubezpieczenia (...) Nr (...) na okres od dnia 29 maja 2016 roku do dnia 28 maja 2017 roku, obejmującą pojazd marki F. (...) o nr rejestracyjnym (...). Składka ubezpieczeniowa została określona na kwotę 432,00 zł i miała zostać zapłacona w terminie do dnia 10 czerwca 2016 roku.

(dowód: polisa k. 19, oświadczenie do polisy k. 32-32a)

Pozwana nie zapłaciła żądanej przez powoda kwoty tytułem składki. W tej sytuacji powód, pismem z dnia 20 grudnia 2016 roku, wezwał pozwaną do zapłaty zaległej składki wraz z odsetkami w terminie 3 dni od dnia otrzymania pisma.

(dowód: przedsądowe wezwanie do zapłaty k. 21)

Do chwili obecnej pozwana S. S. uregulowała składkę częściowo, a mianowicie do kwoty 69,30 zł (bezsporne).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie złożonych do akt sprawy dokumentów. Wszelkie dokumenty zostały sporządzone przez podmioty do tego uprawnione, w ramach przyznanych im kompetencji, a wiarygodności i autentyczności tychże dokumentów strony skutecznie nie podważyły. W związku z tym Sąd uznał za wystarczające do rozstrzygnięcia oparcie się na zebranych w sprawie materiale dowodowym w postaci dokumentów, gdyż w toku postępowania nie pojawiły się nowe, sporne okoliczności wymagające dodatkowego wyjaśnienia.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Na wstępie należy zauważyć, iż postępowanie w niniejszej sprawie toczyło się w myśl przepisów art. 505¹ i następne k.p.c. dotyczących postępowania uproszczonego. Zgodnie z rygorami tego postępowania badanie Sądu ograniczone jest do okoliczności faktycznych, zarzutów i wniosków dowodowych zgłoszonych w pozwie, odpowiedzi na pozew, na pierwszym posiedzeniu wyznaczonym na rozprawę lub sprzeciwie od wyroku zaocznego, chyba że strona wykaże, że nie mogła ich powołać wcześniej lub gdy potrzeba ich powołania powstała później.

Z kolei, zgodnie z treścią art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tj. Dz.U. z 2016 r., poz. 2060 ze zm.) posiadacz pojazdu mechanicznego jest obowiązany zawrzeć umowę obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem posiadanego przez niego pojazdu. Przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę (art. 805 § 1 k.c.). Przy czym, jeżeli nie umówiono się inaczej, odpowiedzialność ubezpieczyciela rozpoczyna się od dnia następującego po zawarciu umowy, nie wcześniej jednak niż od dnia następnego po zapłaceniu składki lub jej pierwszej raty (art. 814 § 1 k.c.).

Przenosząc powyższe rozważania w realia przedmiotowej sprawy wskazać należy, iż bezspornym jest, że powoda (...) S.A. łączyła z pozwaną S. S. umowa ubezpieczenia (...) Nr (...) na okres od dnia 29 maja 2016 roku do dnia 28 maja 2017 roku, obejmująca pojazd marki F. (...) o nr rejestracyjnym (...). Niesporne w sprawie jest też i to, że pozwana nie uregulowała w całości swojego zobowiązania i do chwili obecnej nie zapłaciła brakującej kwoty 362,70 zł z tytułu składki ubezpieczeniowej ustalonej na kwotę 432,00 zł, poprzestając na uregulowaniu jedynie sumy 69,30 zł.

Z kolei, pozwana S. S., w sprzeciwie od nakazu zapłaty, wydanego przez referendarza sądowego w Sądzie Rejonowym Lublin - Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny, nie podniosła żadnych zarzutów merytorycznych na poparcie swojego stanowiska odnośnie niezasadności powództwa. Nie zaprzeczyła, iż łączył ją z powodem stosunek cywilno-prawny, skutecznie nie zakwestionowała prawidłowości wyliczenia kwot dochodzonych pozwem, wskazując jedynie, że (...) S.A. „nie dokonał rozliczenia części wpłat, które zostały już zrobione na poczet zaległości”. Nadto, pozwana wbrew obowiązkowi płynącemu z treści art. 6 k.c. nie zaproponowała żadnych nowych dowodów na poparcie swojego stanowiska. Natomiast, podnieść w tym miejscu należy, iż ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.), gdyż to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne (art. 232 k.p.c.). W procesie cywilnym obowiązuje zasada kontradiktoryjności (art. 3 i 232 k.p.c.). Według uregulowania wymienionych przepisów ciężar dostarczenia w postępowaniu sądowym materiału procesowego spoczywa zasadniczo na stronach, a sąd utracił prawo prowadzenia dochodzenia w celu ustalenia dowodów koniecznych dla rozstrzygnięcia sprawy. Co więcej, poszukiwanie za stroną przez sąd z urzędu okoliczności przemawiających za jej stanowiskiem w istocie stanowi wyręczenie jej w obowiązkach procesowych, przez co sąd naraża się na uzasadniony zarzut nierównego traktowania stron procesu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 marca 2010 r., II UK 286/09, LEX nr 920585). W sprawach cywilnych rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie spoczywa na stronie, która wywodzi z tych faktów skutki prawne (art. 6 k.c.) (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 1996 r., I CKU 45/96, LEX nr 29440). Tak więc, jeżeli chodzi o rozkład ciężaru dowodu, to powód powinien udowodnić fakty pozytywne, które stanowią podstawę jego pozwu, tj. okoliczności prawo tworzące, a pozwany, jeżeli faktów tych nie przyznaje, ma obowiązek udowodnienia okoliczności niweczących prawo powoda. Stosownie do art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu rozumieć należy z jednej strony, jako obarczenie stron postępowania obowiązkiem przekonania sądu dowodami o słuszności swoich twierdzeń, a z drugiej konsekwencjami poniesienia realizacji tego obowiązku lub jego nieskuteczności. Tą konsekwencją jest zazwyczaj niekorzystny dla strony wynik sprawy (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia: 11 grudnia 2007 roku, II CSK 332/07, LEX nr 623796, z dnia 07 listopada 2007 roku, II CSK 293/07, LEX nr 487510).

W tym stanie rzeczy, mając na uwadze treść złożonych do akt sprawy dokumentów stwierdzić należy, iż nie wystąpiły przesłanki do zanegowania zasadności powództwa. Zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwolił na pozytywne zweryfikowanie okoliczności podnoszonych w pozwie. Powód wykazał źródło zobowiązania pozwanej, jego istnienie oraz wysokość.

Wobec wskazanych wyżej okoliczności, Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 362,70 zł, o czym orzeczono jak w pkt 1 wyroku.

Wymienioną kwotę Sąd zasądził, w oparciu o treść art. 481 k.c. w zw. z art. 359 k.c., wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 czerwca 2016 roku czyli od dnia następnego po terminie wymagalności zapłaty roszczenia do dnia zapłaty.

O kosztach procesu, jak w pkt 2 wyroku, Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., w myśl którego pozwana, jako strona przegrywająca sprawę na żądanie powoda, obowiązana jest do zwrotu kosztów procesu, na które składają się:

- opłata skarbową od pełnomocnictwa procesowego w kwocie 17,00 zł ustalona przy uwzględnieniu części IV tabeli stanowiącej załącznik do ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (tj. Dz. U. z 2016 r., poz. 1827 ze zm.),
- opłata sądowa od pozwu w kwocie 30,00 zł (art. 28 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, tj. Dz. U. z 2016 r. poz. 623 ze zm.),
- koszt notarialnie poświadczonych pełnomocnictw w wysokości 14,76 zł.